

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0164/2011

18.4.2011

BETÆNKNING

om løsningsmodeller for indførelse af en europæisk aftaleret for forbrugerne og erhvervslivet
(2011/2013(INI))

Retsudvalget

Ordfører: Diana Wallis

Ordfører for udtalelse (*):

Hans Peter Mayer, Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse

(*) Associeret udvalg - forretningsordenens artikel 50

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	13
UDTALELSE FRA UDVALGET OM DET INDRE MARKED OG FORBRUGERBESKYTTELSE (*)	18
UDTALELSE FRA ØKONOMI- OG VALUTAUDVALGET	23
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	26

(*) Associeret udvalg - forretningsordenens artikel 50

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om løsningsmodeller for indførelse af en europæisk aftaleret for forbrugerne og erhvervslivet (2011/2013(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens grønbog af 1. juli 2010 om løsningsmodeller for indførelse af en europæisk aftaleret for forbrugerne og erhvervslivet (KOM(2010)0348),
- der henviser til Kommissionens afgørelse 2010/233/EF af 26. april 2010 om oprettelse af en ekspertgruppe for en fælles referenceramme vedrørende europæisk aftaleret¹,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. juli 2001 med titlen "Europæisk aftaleret" (KOM(2001)0398),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. februar 2003 om en mere sammenhængende europæisk aftaleret - en handlingsplan (KOM(2003)0068),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. oktober 2004 med titlen "Europæisk aftaleret og revision af gældende EU-ret: vejen frem (KOM(2004)0651),
- der henviser til Kommissionens beretning af 23. september 2005 med titlen "Første årlige statusrapport om europæisk aftaleret og revision af gældende EU-ret" (KOM(2005)0456) og til Kommissionens rapport af 25. juli 2007 med titlen "Anden statusrapport om den fælles referenceramme" (KOM(2007)0447),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 22. oktober 2009 om grænseoverskridende e-handel fra virksomhed til forbruger i EU (KOM(2009)0557),
- der henviser til sin beslutning af 3. september 2008 om den fælles referenceramme for europæisk aftaleret²,
- der henviser til sin beslutning af 12. december 2007 om europæisk aftaleret³,
- der henviser til sin beslutning af 7. september 2006 om europæisk aftaleret⁴,
- der henviser til sin beslutning af 23. marts 2006 om europæisk aftaleret og revision af gældende EU-ret: vejen frem⁵,
- der henviser til sine beslutninger af 26. maj 1989⁶, 6. maj 1994⁷, 15. november 2001⁸ og

---

¹ EUT L 105 af 27.4.2010, s. 109.

² EUT C 295 E af 4.12.2009, s. 31.

³ EUT C 323 E af 18.12.2008, s. 364.

⁴ EUT C 305 E af 14.12.2006, s. 247.

⁵ EUT C 292 E af 1.12.2006, s. 109.

⁶ EFT C 158 af 26.6.1989, s. 400.

⁷ EFT C 205 af 25.7.1994, s. 518.

2. september 2003¹ om samme emne,

- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
  - der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelser fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0164/2011),
- A. der henviser til, at det europæiske aftaleretlige initiativ, hvis målsætning er at løse en række problemer ved det indre marked, som bl.a. forskellige dele af den aftaleretlig lovgivning har skabt, har været under behandling i mange år,
- B. der henviser til, at det i kølvandet på den globale finanskriser forekommer endnu vigtigere end før at få skabt et samlet europæisk aftaleretligt system for at få det fulde udbytte af det indre marked og derved bidrage til opfyldelsen af Europa 2020-målene,
- C. der henviser til, at det indre marked fortsat er opsplittet på grund af mange faktorer, herunder den manglende gennemførelse af den eksisterende lovgivning om det indre marked,
- D. der henviser til, at det er nødvendigt med yderligere undersøgelser for bedre at forstå, hvorfor det indre marked fortsat er opsplittet, og hvordan disse problemer kan løses på bedst mulig vis, herunder hvordan man kan sikre, at eksisterende lovgivning bliver gennemført,
- E. der henviser til, at Kommissionen i den oven for nævnte grønbog har præsenteret talrige løsningsmodeller for et europæisk aftaleretligt instrument, som kunne hjælpe med til at udbygge iværksættervirksomhed og styrke borgernes tillid til det indre marked,
- F. der henviser til, at ekspertgruppen, som blev nedsat for at bistå Kommissionen med at udarbejde et forslag til en fælles referenceramme vedrørende europæisk aftaleret, har indledt sit arbejde med en rundbordsdrøftelse med de implicerede parter,
- G. der henviser til, at forskellene i aftaleret på nationalt niveau ikke udgør den eneste hindring for SMV'er og forbrugere med hensyn til aktiviteter på tværs af grænserne, idet de stilles over for andre problemer såsom sprogbarrierer, forskellige skatteordninger, spørgsmålet om onlineforhandlers pålidelighed, begrænset adgang til bredbånd, digitale færdigheder, sikkerhedsproblemer, befolkningens demografiske sammensætning i de enkelte medlemsstater, bekymringer vedrørende privatlivets fred, klagebehandling og intellektuelle ejendomsrettigheder m.v.,
- H. der henviser til, at tre fjerdedele af detailhandlerne ifølge en kommissionsundersøgelse fra 2008 kun sælger indenlands, og at salg på tværs af grænserne ofte kun finder sted i nogle enkelte medlemsstater²,
- I. der henviser til nødvendigheden af at sondre mellem konventionelle grænseoverskridende transaktioner og e-handel, som der er særlige problemer med, og hvor

---

⁸ EFT C 140 E af 13.6.2002, s. 538.

¹ EUT C 76 E af 25.3.2004, s. 95.

² Eurobarometer 224, 2008, s. 4.

transaktionsomkostningerne er anderledes; der henviser til, at det også med henblik på fremtidige konsekvensanalyser er nødvendigt omhyggeligt og præcist at definere, hvad transaktionsomkostningerne består af,

- J. der henviser til den klare konstatering af, at anvendelsen af udenlandsk (forbruger)lovgivning på grænseoverskridende transaktioner i henhold til Rom I-forordningen¹ pålægger virksomhederne, især små og mellemstore virksomheder, betragtelige transaktionsomkostninger, som alene i Det Forenede Kongerige er vurderet til 15 000 EUR pr. virksomhed og pr. medlemsstat²,
- K. der henviser til, at der er behov for flere oplysninger for så vidt angår de transaktionsomkostninger, som anvendelsen af artikel 6, stk. 2, og artikel 4, stk. 1, litra a), i Rom I-forordningen foranlediger under hensyntagen til, at Rom I kun har været anvendt siden december 2009,
- L. der henviser til, at sådanne transaktionsomkostninger anses for at udgøre vigtige hindringer for handel på tværs af grænserne, hvilket 50 % af de detailhandlere i EU, som allerede deltager i grænseoverskridende handel, bekræftede i et interview i 2011, hvor de anførte, at en harmonisering af de gældende love for grænseoverskridende handel i EU ville øge deres handel på tværs af grænserne, mens 41 % anførte, at dette ikke ville øge deres salg; der henviser til, at sammenlignet hermed anførte 60 % af de detailhandlere, som ikke handlede på tværs af grænserne, at omfanget af deres grænseoverskridende handel ikke ville øges af mere harmoniserede lovgivningsmæssige rammer, mens 25 % anførte, at salget ville stige³,
- M. der henviser til, at nogle af de mest åbenlyse hindringer for forbrugere og SMV'er i forbindelse med det indre marked er kompleksiteten i aftalemæssige forhold, uretfærdige aftalevilkår og -betingelser, uhensigtsmæssige og utilstrækkelige oplysninger og ineffektive og tidskrævende procedurer,
- N. der henviser til, at det er af afgørende betydning, at ethvert EU-initiativ tager højde for såvel virksomhedernes som forbrugernes reelle behov og interesser; der henviser til, at disse interesser også omfatter juridiske/lingvistiske problemer (fastsættelse af standardvilkår og -bestemmelser for små virksomheder på alle EU-sprog) og vanskelighederne med at håndhæve aftaler på tværs af grænserne (fastsættelse af autonome EU-bestemmelser på det procedureretlige område),
- O. der henviser til, at markedet på nettet ifølge en kommissionsundersøgelse fortsat er opsplittet, idet 61 % ud af 10 964 forsøgsvis afgivne ordrer om salg på tværs af grænserne mislykkedes, og at køb på tværs af grænserne tilsyneladende øger forbrugernes chancer for at finde et billigere tilbud⁴ og at finde varer, som i hjemlandet ikke er tilgængelige på nettet⁵; imidlertid forekommer den angivne andel på 61 % at være meget høj og kræver derfor yderligere undersøgelse, kontrol og vurdering,

---

¹ EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6.

² UK Federation of Small Businesses, positionspapir om Rom I (2007).

³ Flash Eurobarometer 300, 2011

http://ec.europa.eu/consumers/strategy/docs/retailers_eurobarometer_2011_en.pdf

⁴ KOM(2009)0557, side 3.

⁵ Idem, s. 5.

- P. der henviser til, at en gradvis harmonisering ikke effektivt vil overvinde de hindringer på det indre marked, der skyldes divergerende nationale aftaleretlige bestemmelser, hvorfor enhver foranstaltning på dette område derfor må baseres på klar dokumentation for, at et sådant initiativ vil gøre en reel forskel, der ikke kan opnås gennem andre og mindre indgribende midler,
- Q. der henviser til, at en fælles europæisk aftaleret vil gavne forbrugerne og især bidrage til øget og lettilgængelig grænseoverskridende handel i det indre marked,
- R. der henviser til, at forhandlingerne om direktivet om forbrugerrettigheder² har vist, hvor vanskeligt det er at harmonisere forbrugerretlige bestemmelser, der anvendes i aftaler, uden at underminere den fælles indsats for en høj standard for forbrugerbeskyttelse i Europa, samt hvilke begrænsninger dette har lagt på processen,
- S. der henviser til, at enhver foranstaltning på området for europæisk aftaleret må tage hensyn til nationale bindende regler og stemme overens med det forventede direktiv om forbrugerrettigheder, som vil få betragtelig indflydelse på indholdet og harmoniseringsgraden af et eventuelt fremtidigt instrument på området for europæisk aftaleret; der henviser til behovet for konstant og nøje i de kommende måneder at føre tilsyn med dets gennemførelse for at fastslå, hvilket anvendelsesområde det frivillige instrument bør have;
- T. der henviser til, at ethvert slutprodukt på området for europæisk aftaleret skal være realistisk, kunne gennemføres, være rimeligt og velgennemtænkt, inden det eventuelt ændres og formelt vedtages af EU's medlovgivere,
1. støtter indsatsen for at fjerne de talrige hindringer for dem, der ønsker at foretage grænseoverskridende transaktioner på det indre marked, og finder, at projektet vedrørende europæisk aftaleret sammen med andre foranstaltninger kunne være nyttigt for udnyttelsen af det indre markeds fulde potentiale med deraf følgende store økonomiske og beskæftigelsesmæssige fordele;
  2. glæder sig over den åbne debat om grønbogen og opfordrer indtrængende de kompetente tjenestegrene i Kommissionen til at gennemføre en grundig analyse af resultatet af denne høring;
  3. fremhæver SMV'ernes og håndværksvirksomhedernes økonomiske betydning for den europæiske økonomi; insisterer derfor på nødvendigheden af at sikre, at det "tænk småt først"-princip, der fremføres i "Small Business Act", gennemføres ordentligt og prioriteres højt i debatten om EU-initiativer vedrørende aftaleret;

Det europæiske aftaleretlige instruments juridiske karakter

4. ser frem til offentliggørelsen af ekspertgruppens resultater med henblik på at få afklaret anvendelsesområdet for og indholdet af det frivillige instrument og indlede en åben og gennemsigtig drøftelse med alle berørte parter af, hvorledes disse resultater bør anvendes, og hvorvidt Kommissionen vil overveje yderligere muligheder for at lette

---

² KOM(2008)0614.

grænseoverskridende aktiviteter; opfordrer til skabelse af "europæiske standardaftalemodeller", oversat til alle EU-sprog og knyttet til et alternativt tvistbilæggelsessystem, der udføres online, hvilket ville have den fordel at være en omkostningseffektiv og enklere løsning for både aftaleparterne og Kommissionen;

5. går ind for mulighed 4 om ved hjælp af en forordning at indføre et frivilligt instrument efter afklaring af retsgrundlaget; mener, at der til et sådant frivilligt instrument kunne knyttes en "værktøjskasse" godkendt ved en interinstitutionel aftale;
6. mener, at det kun i form af en forordning vil være muligt at skabe den nødvendige klarhed og retssikkerhed;
7. understreger, at en forordning om oprettelse af et frivilligt instrument for europæisk aftaleret ville forbedre det indre markeds funktion på grund af dens direkte virkning, hvilket giver fordele for virksomhederne (sænkelse af omkostningerne som følge af bortfaldet af behovet for lovvalgsregler), forbrugere (retssikkerhed, tillid, højt forbrugerbeskyttelsesniveau) og medlemsstaternes retssystemer (det vil ikke længere være nødvendigt at undersøge udenlandske lovgivninger);
8. udtrykker tilfredshed med, at den valgte mulighed tager passende hensyn til subsidiaritetsprincippet og ikke berører medlemsstaternes lovgivningsbeføjelser på området for aftaleret og civilret;
9. mener, at en "værktøjskasse" eventuelt kunne tages i brug gradvist, idet den kunne begynde som et kommissionsværktøj for derefter at blive omdannet til et værktøj for EU-lovgivning, når først der var opnået enighed herom mellem institutionerne; påpeger, at en "værktøjskasse" ville udgøre tilstrækkeligt juridisk grundlag og understøttelse for den måde, som et frivilligt instrument samt standardvilkår og -bestemmelser kunne fungere på, og at den bør baseres på en vurdering af de nationale bindende regler om forbrugerbeskyttelse ikke alene inden for, men også uden for det eksisterende regelværk på det forbrugerretlige område;
10. mener, at der ved at supplere det frivillige instrument med en "værktøjskasse" vil kunne tilvejebringes mere klar information om dette EU-instrument, hvilket vil hjælpe de berørte parter til bedre at forstå deres rettigheder og træffe oplyste valg, når de indgår aftaler på basis af dette system, samt at de retlige rammer bliver mere forståelige og ikke udgør en for stor belastning;
11. mener, at alle parter, hvad enten der er tale om handel mellem virksomheder eller handel mellem virksomheder og forbrugere, bør have frihed til at vælge eller fravælge det frivillige instrument som et alternativ til national eller international ret (tilvalg), og opfordrer derfor Kommissionen til at gøre rede for, hvordan den forestiller sig, at et frivilligt instrument skal forholde sig til Rom I-forordningen og de internationale konventioner, herunder FN's konvention om aftaler om internationale køb; finder det dog nødvendigt at uddybe dette punkt nærmere for at sikre, at det frivillige instrument yder forbrugerne og de små virksomheder som de svagere handelsparter den fornødne beskyttelse, og at der ikke opstår forvirring ved valget af lovgivning; opfordrer derfor Kommissionen til at supplere det frivillige instrument med yderligere oplysninger, der på et klart og forståeligt sprog forklarer, hvad der er forbrugernes rettigheder, og at disse ikke

vil blive kompromitteret, så forbrugerne får mere tillid til det frivillige instrument og for at sætte dem i stand til at afgøre, hvorvidt de ønsker at indgå en aftale på dette alternative grundlag;

12. er af den opfattelse, at et frivilligt instrument ville skabe EU-merværdi, navnlig ved gennem Domstolens kompetence at garantere retssikkerhed, og på en gang gøre det muligt at overvinde både juridiske og sproglige barrierer, eftersom et frivilligt instrument naturligvis ville være tilgængeligt på alle EU-sprogene; understreger, at EU-borgerne for at skabe en bedre forståelse af den måde, hvorpå EU-institutionerne fungerer, bør have mulighed for at få alle former for information forbundet med det frivillige instrument oversat via tilgængelige, let anvendelige online-oversættelsesredskaber, så de kan læse den ønskede information på deres eget sprog;
13. ser en mulig praktisk fordel ved den fleksible og frivillige karakter af et tilvalgsinstrument; opfordrer imidlertid Kommissionen til at gøre det klart, hvilke fordele for både forbrugere og virksomheder et sådant instrument fører med sig, og med større klarhed angive, hvem af aftaleparterne der kan træffe valget mellem det frivillige instrument og den "almindeligt" anvendte ret, samt hvordan Kommissionen påtænker at nedsætte transaktionsomkostningerne; opfordrer Kommissionen til i ethvert forslag til frivilligt instrument at indarbejde en mekanisme for regelmæssigt tilsyn og revision med tæt inddragelse af alle berørte parter for at sikre, at det frivillige instrument fortsat opfylder de gældende bestemmelser inden for aftaleretten, især Rome I, samt behovene på markedet, og at det modsvarer den juridiske og økonomiske udvikling;

Instrumentets anvendelsesområde

14. er af den opfattelse, at instrumentet bør omfatte både aftaler mellem erhvervsdrivende (B2B-aftaler) og aftaler mellem erhvervsdrivende og forbrugere (B2C-aftaler); understreger, at det frivillige instrument må sikre et meget højt forbrugerbeskyttelsesniveau for at kompensere forbrugerne for den beskyttelse, de normalt nyder godt af i henhold til deres nationale lovgivning; ønsker en uddybning af, hvorledes dette kan realiseres; mener derfor, at forbrugerbeskyttelsesniveauet bør være højere end den minimumsbeskyttelse, der er fastlagt i EU-regelværket om forbrugerbeskyttelse, og at det bør omfatte så mange nationale bindende regler som muligt, idet der skal findes en tilfredsstillende løsning på problemerne med international privatret; mener, at dette høje forbrugerbeskyttelsesniveau også er i virksomhedernes interesse, eftersom de kun vil være i stand til at høste fordelene af det frivillige instrument, hvis forbrugere i alle medlemsstater er overbeviste om, at valget af det frie instrument ikke vil fratage dem beskyttelse;
15. påpeger, at fordelene ved en ensartet europæisk aftaleret skal præsenteres for borgerne på en positiv måde, hvis den skal have politisk legitimitet og støtte;
16. konstaterer, at man burde tilstræbe mere differentierede udformninger af aftaleretten for B2B- og B2C-aftaler af respekt for de fælles traditioner i de nationale retssystemer og under særlig hensyntagen til beskyttelse af den svageste aftalepart, nemlig forbrugeren;

17. henviser til, at væsentlige elementer i forbrugerretten, der anvendes i aftaler, allerede er indeholdt i forskellige EU-regelsæt, og at vigtige dele af den gældende EU-forbrugerret sandsynligvis vil blive samlet i direktivet om forbrugerrettigheder; henviser til, at ovennævnte direktiv vil kunne udgøre et for forbrugerne og virksomhederne let genkendeligt samlet regelsæt; understreger derfor, at det er vigtigt at afvente resultatet af forhandlingerne om forbrugerrettighederne, før der udarbejdes en henstilling;
18. mener endvidere under hensyntagen til de forskellige aftalers særlige karakteristika, navnlig aftaler mellem virksomheder og forbrugere (B2C) og aftaler mellem virksomheder (B2B), førende nationale og internationale principper inden for aftaleret samt det grundlæggende princip om forbrugerbeskyttelse på et højt niveau, at eksisterende praksis i de forskellige sektorer og princippet om aftalefrihed nødvendigvis skal bevares i forbindelse med B2B-aftaler;
19. er af den opfattelse, at en frivillig fælles europæisk aftaleret vil kunne forbedre det indre markeds funktionsevne uden at berøre medlemsstaternes nationale aftaleret;
20. er af den opfattelse, at et frivilligt instrument i første omgang bør stilles til rådighed som tilvalg i grænseoverskridende situationer, og at medlemsstaterne nødvendigvis må sikre sig at kunne forebygge ethvert misbrug af det frivillige instrument i situationer, som reelt ikke er grænseoverskridende; bemærker, at det også i indenlandske situationer vil give fordele, navnlig gennem forenkling og omkostningsbesparelse især for små og mellemstore virksomheder; er imidlertid af den faste overbevisning, at medlemsstaterne selv må træffe afgørelse om, hvorvidt det frivillige instrument skal stilles til rådighed indenlands; mener desuden, at et sådant indenlandsk tilvalgs konsekvenser for de nationale aftaleretlige lovgivninger bør analyseres særskilt;
21. er klar over, at kontrakter om e-handel eller fjernsalg udgør en betydelig del af de grænseoverskridende transaktioner; mener, at selvom et frivilligt instrument ikke bør begrænses til denne type transaktioner, kunne der være argumenter for at indføre andre begrænsninger første gang, det frivillige instrument tages i brug, og indtil der er indhøstet tilstrækkelige erfaringer med dets anvendelse;
22. fremhæver, at det er særligt vigtigt at gøre det nemmere at handle elektronisk i EU, idet e-handel er underudviklet, og anser det for nødvendigt at vurdere, hvorvidt de forskellige nationale aftaleretlige systemer udgør en hindring for udviklingen af denne sektor, som med rette af virksomheder og forbrugere opfattes som potentiel igangsætter af fremtidig vækst;
23. mener, at anvendelsesområdet for en "værktøjskasse" kunne være ret bredt, mens et frivilligt instrument bør begrænses til de centrale aftaleretlige forhold; mener, at en "værktøjskasse" skal stemme overens med det frivillige instrument og blandt værktøjerne indeholde begreber fra den meget brede ramme af lovgivningstraditioner inden for EU, herunder regler fra bl.a. det faglige udkast til en fælles referenceramme¹ og "Principes contractuels communs" (fælles aftaleretlige principper) og "Terminologie contractuelle

---

¹ Von Bar, Clive, Schulte-Nölke et al. (red.): "Principles, Definitions and Model Rules of European Private Law - Draft Common Frame of Reference" (Principper, definitioner og standardbestemmelser for europæisk civilret – Udkast til en fælles referenceramme), 2008.

commune" (fælles aftaleretlig terminologi)¹; og at anbefalingerne om aftaleret heri bør tage udgangspunkt i et virkelig højt forbrugerbeskyttelsesniveau;

24. opfordrer Kommissionen og ekspertgruppen til at klargøre, hvad der betragtes som "de centrale aftaleretlige forhold";
25. ser fordele ved et frivilligt instrument, der indeholder særlige bestemmelser for de hyppigst brugte aftaletyper, især for salg af varer og levering af tjenesteydelser; gentager sin tidligere opfordring til at inddrage forsikringskontrakter under det frivillige instruments anvendelsesområde, da et sådant instrument kunne være af særlig nytte for mindre forsikringskontrakter; understreger, at der på det forsikringsaftaleretlige område allerede er foretaget det indledende arbejde med principperne om europæisk forsikringsaftaleret (Principles of European Insurance Contract Law, PEICL), som bør integreres i den europæiske aftaleret samt revideres og videreudvikles; henstiller imidlertid til, at der udvises forsigtighed for så vidt angår inddragelsen af finansielle tjenesteydelser i forslag til aftaleretlige instrumenter på dette stadie, og opfordrer Kommissionen til at nedsætte en særskilt intern ekspertgruppe med henblik på det fremtidige forberedende arbejde på området for finansielle tjenesteydelser for derved at sikre, at der i kommende instrumenter tages højde for mulige særtræk ved sektoren for finansielle tjenesteydelser og eventuelle beslægtede initiativer fra andre dele af Kommissionen, samt at inddrage Europa-Parlamentet på et tidligt stadium;
26. påpeger, at der er blevet rejst en række særlige spørgsmål, i forbindelse med hvilke et frivilligt instrument ville være nyttigt, f.eks. digitale rettigheder og retmæssigt ejerskab; mener, at det på den anden side kunne være nødvendigt at udelukke visse typer af komplekse offentligretlige kontrakter; opfordrer ekspertgruppen til at undersøge muligheden for at inddrage kontrakter under ophavsretsområdet med henblik på at styrke ophavsmændenes stilling, da de ofte udgør den svageste part i aftaleretlige forhold;
27. mener, at det frivillige instrument bør være i overensstemmelse med gældende fællesskabslovgivning på det aftaleretlige område;
28. minder om, at der i forbindelse med en europæisk aftaleret fortsat er mange spørgsmål, der skal besvares, og mange problemer, der skal løses; opfordrer Kommissionen til at tage retspraksis, internationale konventioner om køb af varer, f.eks. FN's konvention om aftaler om internationale køb (CISG), og følgevirkningerne af direktivet om forbrugerrettigheder i betragtning; understreger vigtigheden af at harmonisere aftaleretten inden for EU under hensyntagen til relevant national lovgivning, der sikrer et højt beskyttelsesniveau i B2C-aftaler;

Praktisk anvendelse af et europæisk aftaleretligt instrument

29. er af den opfattelse, at et frivilligt instrument skal give forbrugerne og de små og mellemstore virksomheder reelle fordele, og at det skal udformes på en enkel, klar og afbalanceret måde, som gør det attraktivt at anvende for alle parter;

---

¹ B. Fauvarque-Cosson, D. Mazeaud (red.): samlingen "Droit privé comparé et européen" (Komparativ og europæisk civilret), bind 6 og 7, 2008.

30. er af den opfattelse, at selvom et frivilligt instrument vil føre til etableringen af et fælles regelsæt, vil der stadig være behov for at fastlægge standardvilkår og –bestemmelser for handel, som kan fremstilles i en simpel og forståelig form og gøres let tilgængelig for små og mellemstore virksomheder med en form for godkendelse for at sikre forbrugernes tillid; bemærker, at standardvilkår og -bestemmelser, baseret på et frivilligt instrument, ville give mere retssikkerhed end EU-standardvilkår, der er baseret på national lovgivning, og som ville øge muligheden for divergerende nationale fortolkninger;
31. erindrer om, at det stadig er vigtigt at videreføre arbejdet med en hurtig og omkostningseffektiv grænseoverskridende alternativ bilæggelse af tvister, navnlig for små og mellemstore virksomheder og forbrugere, men understreger, at det vil blive lettere at nå til alternativ bilæggelse af tvister, hvis de implicerede parter anvender retsregler i henhold til et frivilligt instrument; opfordrer Kommissionen til at være opmærksom på synergi, når den fremsætter et forslag; bemærker, at UNCITRAL's arbejdsgruppe om onlinetvistbilæggelse også har vist interesse for et frivilligt instrument som et middel til fremme af grænseoverskridende alternativ bilæggelse af tvister¹, og anbefaler derfor Kommissionen at følge udviklingen i andre internationale organisationer;
32. foreslår, at de grænseoverskridende klageordningers funktion og effektivitet kunne lettes ved at skabe direkte forbindelse mellem det frivillige instrument og den europæiske betalingspåbudsprocedure og den europæiske småkravsprocedure; mener, at der bør indføres en elektronisk varslingskrivelse for at bistå virksomhederne med at beskytte deres rettigheder, navnlig med hensyn til intellektuel ejendomsret og den europæiske småkravsprocedure;
33. tager til efterretning, at forbrugere sjældent føler, at de har et valg hvad angår aftalevilkårene og står over for en "alt-eller-intet"-situation; er stærkt overbevist om, at suppleringen af det frivillige instrument med en "værktøjskasse" og et sæt standardvilkår og –bestemmelser oversat til alle sprog vil tilskynde nye markedsdeltagere til at søge ind på markedet i hele EU og dermed styrke konkurrencen og udvide forbrugernes samlede valgmuligheder;
34. understreger, at det, selv om den endelige test af hvert eneste slutinstruments effektivitet udgøres af det indre marked selv, på forhånd kan slås fast, at initiativet udgør en merværdi for forbrugere og ikke komplicerer grænseoverskridende handel for hverken forbrugere eller virksomheder; understreger nødvendigheden af regler for tilrådighedsstillelse af relevante oplysninger vedrørende dette instruments eksistens og virkemåde for alle potentielle interessenter og berørte parter (herunder nationale domstole);
35. påpeger, at betydningen af velfungerende europæiske civilretlige myndigheder ikke må undervurderes i forbindelse med målsætningen om europæisk aftaleret;
36. opfordrer indtrængende Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at udføre kvalitetstests og –kontroller for at fastslå, hvorvidt de foreslåede instrumenter i en europæisk aftaleret er brugervenlige, tager fuldt hensyn til borgernes bekymringer, skaber merværdi for forbrugere og virksomheder, styrker det indre marked og gør det nemmere at

---

¹ Rapport fra arbejdsgruppe III (onlinetvistbilæggelse) i De Forenede Nationers Kommission for International Handelsret om arbejdet under dens 22. samling (Wien, 13.-17. december 2010), s. 8, 10.

handle på tværs af grænserne;

Inddragelse af de berørte parter og konsekvensanalyse

37. understreger, hvor afgørende vigtigt det er at inddrage de berørte parter fra hele EU og fra forskellige aktivitetsområder, herunder juridiske fagfolk, og gentager sin opfordring til Kommissionen om at foretage brede og åbne høringer af alle de berørte parter, inden den træffer afgørelse på grundlag af ekspertgruppens resultater;
38. er opmærksom på, at såvel ekspertgrupper som grupper af berørte parter allerede har en varieret geografiske og sektoriel baggrund; er overbevist om, at bidragene fra de berørte parter får endnu større betydning, når høringsfasen først er overstået, og hvis der igangsættes en egentlig lovgivningsprocedure, som bør være så inklusiv og gennemskuelig som muligt;
39. erindrer i overensstemmelse med principperne for bedre lovgivning om, at der er brug for en omfattende og bred konsekvensanalyse, der gennemgår de forskellige politiske løsningsmodeller, inklusiv muligheden for ikke at træffe EU-foranstaltninger, og fokuserer på praktiske spørgsmål, som f.eks. de eventuelle følger for SMV'er og forbrugere, mulige virkninger af illoyal konkurrence på det indre marked og identifikation af de forskellige løsnings konsekvenser for fællesskabslovgivningen og de nationale retssystemer;
40. mener, indtil en sådan konsekvensanalyse foreligger, at selv om en harmonisering af praksis inden for aftaleretten på EU-plan kan være en effektiv måde at sikre konvergens og mere lige konkurrencevilkår på, udgør et frivilligt instrument dog en mere gennemførlig løsning i betragtning af udfordringerne i forbindelse med en harmonisering af såvel medlemsstaternes retssystemer som retssystemerne i regioner med lovgivningsmæssige beføjelser på dette område, så længe dette sikrer en merværdi for både forbrugerne og virksomhederne;
41. insisterer på, at Parlamentet høres og inddrages fuldt ud i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure for så vidt angår ethvert fremtidigt kommissionsforslag om et frivilligt instrument, samt at ethvert forslag til frivilligt instrument underlægges kontrol og ændres efter denne procedure;

o

o o

42. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

BEGRUNDELSE

I. Baggrund

Eftersom aftaleretten fastsætter og tilrettelægger transaktioner inden for det indre marked, er der klart mulighed for, at den kan både hindre og lette disse transaktioner. På det aftaleretlige område kan valget af den rigtige vej frem i væsentlig grad bidrage til at forbedre det indre markeds funktionsevne og frigøre dets fulde potentiale for virksomhederne, især de små og mellemstore virksomheder, og forbrugerne.

De potentielle fordele for det indre marked, som europæisk aftaleret kan foranledige, er i mange år blevet drøftet interinstitutionelt og med den brede offentlighed. Parlamentet fremlagde første gang sin holdning til emnet i 1989. Kommissionen har udvidet drøftelserne gennem fremlæggelsen af sin meddelelse fra 2001, hvori den fokuserede på de mulige vanskeligheder, som aftalerettens forskelligartede karakter kunne give anledning til inden for det indre marked og på eventuelle handlingsmuligheder. På grundlag af reaktionerne på denne høring offentliggjorde Kommissionen i 2003 en handlingsplan, hvori den bl.a. foreslog udarbejdelsen af en fælles referenceramme, der omfatter definitioner, fælles principper og standardregler, med henblik på at forbedre kvaliteten og sammenhængen i den europæiske aftaleret. I en efterfølgende meddelelse fra 2004 fastlagde Kommissionen opfølgningen af handlingsplanen og foreslog ligeledes en gennemgang af fællesskabslovgivningen på området, hvorefter den i 2008 forelagde et forslag til direktiv om forbrugerrettigheder. For så vidt angår den europæiske aftaleret og den fælles referenceramme, har Kommissionen to gange aflagt rapport om fremskridtene på området og har nu i form af en grøn bog igen fremlagt forslag til en række foranstaltninger på området.

Det skal nævnes, at Parlamentet gentagne gange i sine forskellige beslutninger om dette emne har henvist til de gunstige virkninger, som en bedre aftaleretlig ramme har for det indre marked, og Parlamentet har desuden hilst tanken om en fælles referenceramme velkommen og insisteret på selv at blive inddraget i tæt samarbejde med også de berørte parter.

Hensigten med denne betænkning er at svare på den seneste kommissionsgrøn bog og fastlægge Parlamentets prioriteter på dette område.

II. Datamateriale

Eftersom ethvert initiativ inden for aftaleretten skal udgøre et nøje svar på virksomhedernes og forbrugernes faktiske behov og bekymringer, mener ordføreren, at enhver overvejelse på dette område nødvendigvis må bygge på praktiske erfaringer i forbindelse med den nuværende situation på det aftaleretlige område og de vanskeligheder, som virksomhederne og forbrugerne kommer ud for, især i grænseoverskridende transaktioner.

I betænkningen henvises der derfor til flere sæt nyligt indsamlede data:

- Det Forenede Kongeriges sammenslutning af små virksomheder (UK Federation of Small Businesses) har i deres positionspapir fra 2007 om Rom I-forordningen beregnet, at det ville koste en virksomhed et beløb på 15 000 EUR at gå ind på markedet for e-handel i en medlemsstat, inklusive udgifter til juridisk bistand, oversættelse og gennemførelse.

- I henhold til de fremlagte oplysninger blev der med henblik på udarbejdelsen af Flash Eurobarometer 224 fra 2008 om "Business attitudes towards cross-border sales and consumer protection" i perioden fra den 30. januar til den 7. februar 2008 gennemført interviews med i alt 7 282 ledere i de 27 medlemslande og Norge. Blandt de vigtigste resultater skal nævnes følgende ("Main findings", s. 4):

- Tre fjerdedele af EU's detailhandlere sælger kun til deres indenlandske markeder. Det er desuden de mellemstore detailvirksomheder, som hyppigst deltager i grænseoverskridende detailhandel.
- 60 % af detailhandlerne anså omkostningerne ved at skulle overholde forskellige nationale forbrugerlovgivninger for at være en hindring, der bekymrede dem.
- Det viste sig yderligere, at 46 % af detailhandlerne var enige om, at deres grænseoverskridende salg ville stige, såfremt de lovgivningsmæssige bestemmelser for forbrugertransaktioner blev harmoniseret over hele EU. 41 % anførte, at niveauet for deres salg på tværs af grænserne ikke ville forandre sig. Mens 75 % på nuværende tidspunkt ikke sælger på tværs af grænserne, sagde desuden kun 41 %, at de fortsat ikke ville gøre det, hvis bestemmelserne blev harmoniseret.

- De anvendte data fra Kommissionens meddelelse af 22. oktober 2009 om grænseoverskridende e-handel fra virksomhed til forbruger i EU (KOM(2009)0557) har i henhold til de i meddelelsen anførte oplysninger følgende baggrund: De i samtlige medlemsstater placerede testere blev instrueret om at finde 100 populære produkter på internettet og registrere den samlede pris, inklusive alle leveringsudgifter og omkostninger. Indenlandske og eventuelle grænseoverskridende tilbud blev sammenlignet. Det blev ligeledes registreret, om produktet var til rådighed, og hvorvidt transaktionen kunne afsluttes. Nedenfor følger et uddrag af de opnåede resultater:

- Prissammenligning: I 13 ud af 27 medlemsstater (Portugal, Italien, Slovenien, Spanien, Danmark, Rumænien, Letland, Grækenland, Estland, Finland, Ungarn, Cypern og Malta) kunne testerne for mindst halvdelen af produktsøgningerne finde et grænseoverskridende tilbud, der var mindst 10 % billigere end det bedste indenlandske tilbud (KOM(2009)0557, s. 3).
- Adgang til produkterne: Inden for rammerne af det ovenfor beskrevne forsøg kunne testerne i Cypern, Malta og Luxembourg, men også i Litauen, Letland, Irland, Belgien, Estland, Portugal og Finland ikke finde indenlandske tilbud over internettet for mindst halvdelen af de produkter, som indgik i deres søgning efter 100 produkter (KOM(2009)0557, s. 4).
- Resultatløse onlinetransaktioner: Af de 10 964 udførte grænseoverskridende tests lykkedes det kun i gennemsnitligt 39 % af tilfældene at placere en ordre, når internetbutikken ikke befandt sig i samme land som forbrugeren. 61 % af ordrerne ville mislykkes, fordi forhandleren afviste at betjene forbrugeren hjemland eller af andre årsager.

Ordføreren mener, at disse data kan bruges til at vise, at forskellene i aftaleretten afskrækker

virksomhederne, især de små og mellemstore virksomheder, fra at tage del i den grænseoverskridende handel og afholder dem fra at udnytte de muligheder og gevinster, som det indre marked tilbyder. De bekræfter yderligere, at forbrugerne stilles ugunstigt på grund af det begrænsede udvalg af produkter, de højere priser og den dårligere kvalitet, der følger af den svage grænseoverskridende konkurrence. Forbrugerne kan yderligere risikere helt at blive nægtet adgang til grænseoverskridende tilbud.

III. Betænkningens struktur

Betænkningen er delt op i fire afsnit: Første og andet afsnit indeholder svar på de spørgsmål, som Kommissionen stiller i sin grønbog. Tredje og fjerde afsnit behandler emner, som ordføreren finder særlig vigtige, navnlig den praktiske anvendelse af et europæisk aftaleretligt instrument samt spørgsmål i relation til de berørte parter deltagelse og konsekvensanalysen.

Det europæiske aftaleretlige instruments juridiske karakter

Ordføreren er af den opfattelse, at der er grund til at foretrække den løsningsmodel, hvor et frivilligt instrument for europæiske aftaleret indføres ved en forordning (model 4). Den kunne suppleres af en "værktøjskasse" til Kommissionen og lovgiver (model 2), som skulle gennemføres gennem en interinstitutionel aftale. Ordføreren mener, at en værktøjskasse har den fordel, at den relativt hurtigt vil kunne indføres. Den kunne indføres trinvist og i første omgang blive stillet til rådighed for Kommissionen, når denne stiller forslag til lovgivning af relevans for aftaleret, og derefter i anden omgang, når en interinstitutionel aftale først er indgået, til Parlamentet og Rådet, når de lovgiver på området. Den hastighed, hvormed en "værktøjskasse" vil kunne oprettes, sikrer en første afprøvning af enkelte dele af den fælles referenceramme samt en første retspraksis og vil på denne måde kunne forberede det juridiske grundlag, på hvilket et frivilligt instrument skal fungere.

Ordføreren ser det som en klar fordel for et frivilligt instrument, f.eks. i sammenligning med gældende internationale regelsæt som De Forenede Nationers konvention om aftaler om internationale køb (CISG) eller UNIDROIT-principper for internationale handelsaftaler, at det skaber juridisk sikkerhed under Domstolens myndighed og mangesprogethed. Ordføreren finder det særlig fordelagtigt, at et frivilligt instrument vil udvide parternes valgmuligheder og give fordele, hvis parterne finder det attraktivt og vælger at anvende det. Det vil ikke have negative følger, hvis det ikke vælges. Ordføreren mener desuden, at det vil være af afgørende betydning at indføre en mekanisme for tilsyn og revision for at sikre, at det frivillige instrument følger med markedets behovene og den juridiske og økonomiske udvikling.

Instrumentets anvendelsesområde

Ordføreren er af den opfattelse, at et frivilligt instrument bør omfatte både aftaler mellem erhvervsdrivende og aftaler mellem erhvervsdrivende og forbrugere. Hun mener, at der vil blive brug for et højere forbrugerbeskyttelsesniveau for at sikre de forventede virkninger for det indre marked.

Hun finder herudover, at et frivilligt instrument bør stilles til rådighed som tilvalg i såvel grænseoverskridende som indenlandske situationer, men ønsker at se en grundig analyse af, hvorvidt og hvorledes tilgængeligheden af et frivilligt instrument for indenlandske transaktioner vil påvirke udviklingen i national aftaleret. En sådan analyse vil kunne udføres

som led i den konsekvensanalyse, der skal vedlægges forslaget til et hvilket som helst nyt aftaleretligt instrument.

Ordføreren bemærker, at der findes fortalere for at begrænse et fremtidigt aftaleretligt instrument til e-handel eller fjernsalg, og erkender, at sådanne aftaler vil udgøre et af de vigtigste anvendelsesområder for et fremtidigt instrument; ordføreren ønsker dog ikke at skabe en kunstig skelnen mellem transaktioner, der finder sted "virtuelt"/i det fjerne, og transaktioner, der finder sted ansigt til ansigt, hvorfor hun ikke går ind for en begrænsning i denne henseende af et frivilligt instruments anvendelsesområde.

For så vidt angår instrumentets materielle anvendelsesområde, mener ordføreren, at det bør fokusere på de centrale aftaleretlige spørgsmål.

Hvad angår dækningen af særlige aftaletyper, mener ordføreren, at salg af varer samt aftaler om levering af tjenesteydelser bør prioriteres. Hun ønsker desuden at minde om, at Parlamentet allerede i sin beslutning af 2. september 2003 lagde vægt på, at der blev givet prioritet til et tilvalgsinstrument på området for forbrugeraftaler og forsikringskontrakter, og her ser ordføreren fordele ved et frivilligt instrument, især i forbindelse med små forsikringskontrakter. Ordføreren er herudover interesseret i at udforske de muligheder, som det frivillige instrument kan tilbyde i relation til digitale rettigheder og retmæssigt ejerskab, emner, der er blevet rejst som led i de igangværende drøftelser. På den anden side finder ordføreren, at der er brug for klart at definere grænserne for, hvilke aftaletyper der dækkes. Det skal f.eks. klart fremgå, at komplekse forvaltningsretlige kontrakter eller visse omfattende offentlige udbudskontrakter ikke falder ind under et frivilligt instrument.

Praktisk anvendelse af et europæisk aftaleretligt instrument

I dette afsnit diskuterer ordføreren en række spørgsmål, som forekommer vigtige for den praktiske anvendelse af et frivilligt instrument.

Hun lægger først og fremmest vægt på, at der som central målsætning her må sikres enkelthed, og at instrumentet er klar til brug. Et frivilligt instrument skal desuden ses i sammenhæng med standardvilkår og –bestemmelser, og det er af allerstørste vigtighed for dem, der skal anvende det frivillige instrument, især for små og mellemstore virksomheder, at der foreligger simple og forståelige standardregelsæt. Det ville desuden yderligere sikre forbrugernes tillid, såfremt der forelå en form for tillidsmærkeordning.

Ordføreren finder herudover, at der bør søges synergi med alternativ bilæggelse af tvister samt med den europæiske betalingspåbudsprocedure og den europæiske småkravsprocedure.

Hun lægger til slut vægt på, at et frivilligt instrument vil åbne op for forbrugernes valgmuligheder.

Inddragelse af de berørte parter og konsekvensanalyse

Ordføreren gentager, at det er af afgørende betydning, at der sker en bred og afbalanceret inddragelse af de berørte parter. Hun er opmærksom på, at Kommissionens nuværende arbejdsmetode omfatter en ekspertgruppe og en gruppe af berørte parter, som allerede sikrer de berørte parter deltagelse. Hun finder det dog vigtigt at understrege, at processen endnu ikke

har forladt høringsfasen, og at den egentlige lovgivningsprocedure endnu ikke er påbegyndt. Det er netop under denne lovgivningsprocedure, at inddragelsen af de berørte parter er afgørende, og det bør med alle midler sikres, at denne inddragelse bliver inklusiv og gennemskuelig.

Ordføreren understreger til slut vigtigheden af en bred og varieret konsekvensanalyse, der udforsker en lang række politiske løsningsmodeller og sætter fokus på praktiske spørgsmål af betydning for et frivilligt instruments funktionsevne.

22.3.2011

UDTALELSE FRA UDVALGET OM DET INDRE MARKED OG FORBRUGERBESKYTTELSE (*)

til Retsudvalget

om løsningsmodeller for indførelse af en europæisk aftaleret for forbrugerne og erhvervslivet 2011/2013(INI).

Ordfører for udtalelse(*): Hans-Peter Mayer

(*) Associeret udvalg - forretningsordenens artikel 50

FORSLAG

Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse opfordrer Retsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

- A. der henviser til, at det er nødvendigt med yderligere undersøgelser for bedre at forstå, hvorfor det indre marked fortsat er opsplittet, og hvordan disse problemer kan løses på bedst mulig vis, herunder hvordan man kan sikre, at eksisterende lovgivning bliver gennemført,
- B. der henviser til, at nogle af de mest åbenlyse hindringer for forbrugere og SMV'er i forbindelse med det indre marked er kompleksiteten i aftalemæssige forhold, uretfærdige aftalevilkår og -betingelser, uhensigtsmæssige og utilstrækkelige oplysninger og ineffektive og tidskrævende procedurer;
- C. der henviser til, at en fælles europæisk aftaleret vil gavne forbrugerne og især bidrage til øget og lettilgængelig grænseoverskridende handel i det indre marked,
- D. der henviser til, at Kommissionen i sin grønbog¹ har præsenteret talrige løsningsmodeller for et europæisk aftaleretligt instrument, som kunne hjælpe med til at udbygge iværksættervirksomhed og styrke borgernes tillid til det indre marked,

---

¹ KOM(2010)0348.

- E. der henviser til, at forhandlingerne om direktivet om forbrugerrettigheder¹ har vist, dels hvor vanskeligt det er at harmonisere forbrugerret anvendt på aftaleret, uden at underminere den fælles indsats for en høj standard for forbrugerbeskyttelse i Europa, dels hvilke begrænsninger dette har lagt på processen,
- F. der henviser til, at ethvert slutprodukt på området europæisk aftaleret skal være realistisk, skal kunne gennemføres, skal være rimeligt og velgennemtænkt, før det, om nødvendigt, skal ændres og skal vedtages formelt af de europæiske medlovgivere,
1. glæder sig over den åbne debat om grønbogen og opfordrer indtrængende de kompetente tjenestegrene i Kommissionen til at gennemføre en grundig analyse af resultatet af denne høring; opfordrer Kommissionen til at fremlægge en dybtgående konsekvensanalyse af samtlige foreslåede løsningsmodeller, hvori der navnlig tages hensyn til en evaluering af de økonomiske aktørers faktiske behov, omkostningerne og merværdien for hver enkelt løsningsmodel;
  2. opfordrer indtrængende Kommissionen til at gennemføre en grundig konsekvensanalyse af den løsningsmodel, der anses for at være mest hensigtsmæssig; understreger, at denne konsekvensanalyse bl.a. bør indeholde fastlæggelse af det mest velegnede retsgrundlag, sociale og økonomiske følgevirkninger, sammenhæng med eksisterende EU-ret, international ret og privatret, eventuelle voldgiftssystemer til brug i tilfælde af uenighed mellem forbrugere og virksomheder om valg og anvendelse af det ikke-obligatoriske instrument, samt hvor stor en merværdi et sådant ikke-obligatorisk instrument vil udgøre for forbrugere og virksomheder; mener, at denne konsekvensanalyse bør færdiggøres, og problemer være løst, før arbejdet med den valgte løsningsmodel påbegyndes;
  3. fremhæver SMV'ernes og håndværksvirksomhedernes økonomiske betydning for den europæiske økonomi; insisterer derfor på, at det er nødvendigt at sikre, at "tænk småt først"-princippet, der nyder fremme i "Small Business Act", gennemføres ordentligt og prioriteres højt i debatten om EU-initiativer vedrørende aftaleret;
  4. er af den opfattelse, at udvikling af en kombination af en ikke-obligatorisk europæisk aftaleret og en værktøjskasse vil kunne bidrage betydeligt til et mere velfungerende indre marked, og at Parlamentet og Rådet i sidste ende bør være ansvarlige for den retlige form og det materielle anvendelsesområde; understreger, at anvendelse af en ikke-obligatorisk europæisk aftaleret bør være rettet mod købsaftaler og e-handel, og at værktøjsskassen bør indeholde generelle definitioner, der gør de nemmere at udarbejde andre typer aftaler; minder om, at der er mange andre praktiske hindringer for grænseoverskridende handel, herunder sprog, leveringsomkostninger, forbrugerpræferencer og kultur, som ikke kan afhjælpes ved hjælp af en aftaleret;
  5. opfordrer indtrængende Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at udføre kvalitetstests og –kontroller for at få fastslået, hvorvidt de foreslåede instrumenter i en europæisk aftaleret er brugervenlige, tager hensyn til borgernes bekymringer i fuldt

---

¹ KOM(2010)0614.

omfang, skaber en merværdi for forbrugere og virksomheder, styrker det indre marked og gør det nemmere at handle på tværs af grænserne;

6. opfordrer Kommissionen til for så vidt angår initiativet om en europæisk aftaleret at undersøge visse vanskeligheder, som forbrugere og virksomheder støder på ved grænseoverskridende handel, navnlig vanskeligheder i forbindelse med investering, betaling, levering, sprogbarrierer, klagemuligheder og forskelle i juridiske, administrative og kulturelle traditioner;
7. mener, at hvis et ikke-obligatorisk juridisk aftaleretligt instrument etableres på EU-plan, bør det udgøre en selvstændig, alternativ, ekstra mulighed for grænseoverskridende aftaler, som forbrugere og virksomheder eventuelt kan vælge i stedet for den gældende nationale lovgivning; mener, at det eventuelt fortsat kan være op til medlemsstaterne også at lade den finde anvendelse på indenlandske kontrakter;
8. er af den opfattelse, at en fælles europæisk aftaleret vil kunne forbedre det indre markeds funktionsevne uden at berøre medlemsstaternes nationale aftaleret;
9. mener, at det er nødvendigt at undersøge nøjere, hvorvidt artikel 114 og 169 eller 352 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde er egnet som retsgrundlag for et instrument til regulering af aftaler mellem virksomheder (B2B) og aftaler mellem virksomheder og forbrugere (B2C);
10. konstaterer, at man burde tilstræbe mere differentierede udformninger af aftaleretten for B2B- og B2C-aftaler af respekt for de fælles traditioner i de nationale retssystemer og under særlig hensyntagen til beskyttelse af den svageste aftalepart, nemlig forbrugeren;
11. minder om, at der stadigvæk er mange spørgsmål, der skal besvares, og mange problemer, der skal løses, i forbindelse med en europæisk aftaleret; opfordrer Kommissionen til at tage retspraksis, internationale konventioner om køb af varer, f.eks. FN's konvention om aftaler om internationale køb (CISG) og følgevirkningerne af direktivet om forbrugerrettigheder i betragtning; understreger vigtigheden af at harmonisere aftaleretten inden for EU, samtidig med at relevant national lovgivning, der sikrer et højt beskyttelsesniveau i B2C-kontrakter, tages i betragtning.
12. fremhæver, at det er særligt vigtigt at gøre det nemmere at handle elektronisk i EU, idet e-handel er underudviklet, og anser det for nødvendigt at vurdere, hvorvidt det, at der er forskellige nationale aftaleretlige systemer, kunne udgøre en hindring for udviklingen af denne sektor, som med rette af virksomhederne og forbrugerne anses for at være en mulig vækstmotor i fremtiden;
13. henviser til, at væsentlige elementer i forbrugerretten, der anvendes i aftaler, allerede er indeholdt i forskellige europæiske regelsæt, og at vigtige dele af den gældende EU-forbrugerret sandsynligvis vil blive samlet i direktivet om forbrugerrettigheder; henviser til, at ovennævnte direktiv vil kunne udgøre et for forbrugerne og virksomhederne let genkendeligt samlet regelsæt; understreger derfor, at det er vigtigt at afvente resultatet af forhandlingerne om forbrugerrettighederne, før der udarbejdes en henstilling;

14. understreger, at man inden for forsikringsaftaleretten allerede har foretaget det indledende arbejde med principperne om europæisk forsikringsaftaleret (Principles of European Insurance Contract Law, PEICL), som bør integreres i den europæiske aftaleret og bør revideres, og som der bør arbejdes videre med;
15. mener endvidere, under hensyntagen til de forskellige aftalers særlige karakteristika, navnlig B2C- og B2B-aftaler, førende nationale og internationale principper inden for aftaleret samt det grundlæggende princip om forbrugerbeskyttelse på et højt niveau, at eksisterende praksis i de forskellige sektorer og princippet om aftalefrihed nødvendigvis skal bevares i forbindelse med B2B-kontrakter;
16. er overbevist om, at et hvilket som helst initiativ på området europæisk aftaleret skal udformes på en velafvejnet måde, og den skal være enkel, klar, gennemsigtig, brugervenlig og uden retlige begreber, der ikke er defineret, således at især de europæiske forbrugere kan forstå den, og således at eventuelle interesser hos begge (eller alle) aftaleparter bliver tilgodeset;
17. gør opmærksom på, at det for forbrugeren ville udgøre en ekstra belastning, og at det, for at forbrugeren kan foretage et informeret valg, ville være nødvendigt at have kendskab til de to sæt aftaleret; gør også opmærksom på, at det, medmindre begge valgmuligheder blev forklaret i enkelte vendinger med angivelse af fordele og ulemper, ikke vil være muligt for forbrugeren at træffe et meningsfyldt valg;
18. fastholder, at forbrugerne ikke får de nødvendige oplysninger om eksistensen og håndhævelsen af deres aftalemæssige rettigheder, navnlig ikke i forbindelse med grænseoverskridende handel; opfordrer Kommissionen til at etablere en lettilgængelig, brugervenlig oplysningsmekanisme, der på en klar måde forklarer, hvordan aftaleretten fungerer i medlemsstaterne, og, hvad der er vigtigere, hvilke fordele den giver borgere, forbrugere og SMV'er;
19. er af den opfattelse, at et hvilket som helst initiativ vedrørende den europæiske aftaleret på B2C-området skal indeholde en meget høj grad af forbrugerbeskyttelse, og at forbrugerne, såfremt visse medlemsstater på trods heraf garanterer en højere grad af forbrugerbeskyttelse, ikke må fratages adgang til denne beskyttelse;
20. understreger, at det, selv om den endelige test af hvert eneste slutinstruments effektivitet udgøres af det indre marked selv, på forhånd skal være fastslået, at initiativet repræsenterer en merværdi for forbrugerne og ikke vil gøre grænseoverskridende handel mere kompliceret for hverken forbrugere eller virksomheder; understreger nødvendigheden af regler for tilrådighedsstillelse af relevante oplysninger vedrørende dette instruments eksistens og virkemåde for alle potentielle interessenter og berørte parter (herunder nationale domstole).

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	22.3.2011
Resultat af den endelige afstemning	+: 20 -: 3 0: 13
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Cristian Silviu Buşoi, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Christian Engström, Evelyne Gebhardt, Iliana Ivanova, Philippe Juvin, Sandra Kalniete, Eija-Riitta Korhola, Edvard Kožušník, Kurt Lechner, Toine Manders, Gianni Pittella, Mitro Repo, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Matteo Salvini, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Catherine Stihler, Kyriacos Triantaphyllides, Bernadette Vergnaud, Barbara Weiler
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Damien Abad, Cornelis de Jong, Ashley Fox, Constance Le Grip, Pier Antonio Panzeri, Antonyia Parvanova, Sylvana Rapti, Amalia Sartori
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Michael Gahler

23.3.2011

UDTALELSE FRA ØKONOMI- OG VALUTAUDVALGET

til Retsudvalget

om løsningsmodeller for indførelse af en europæisk aftaleret for forbrugerne og erhvervslivet (2011/2013(INI))

Ordfører for udtalelse: Sirpa Pietikäinen

FORSLAG

Økonomi- og Valutaudvalget opfordrer Retsudvalget, som er korresponderende udvalg, til at optage følgende forslag i det beslutningsforslag, det vedtager:

1. støtter indsatsen for at fjerne rækken af de hindringer for dem, der ønsker at foretage grænseoverskridende transaktioner i det indre marked og finder, at projektet vedrørende europæisk aftaleret sammen med andre foranstaltninger kunne være nyttigt med henblik på udnyttelsen af det indre markeds fulde potentiale, idet det er forbundet med store økonomiske og beskæftigelsesmæssige fordele;
2. insisterer på, at Kommissionen gennemfører en konsekvensanalyse, der giver et faktisk grundlag for at vurdere omkostningerne ved gennemførelsen af et aftaleretligt instrument, og om harmonisering af europæisk aftaleret vil skabe merværdi i praksis for erhvervslivet, især for små og mellemstore virksomheder, og forbrugerne;
3. opfordrer indtrængende til, at Kommissionen i sin konsekvensanalyse behandler, hvorledes det aftaleretlige instrument kan være til gavn for erhvervslivet, i betragtning af de andre hindringer på det indre marked som små og mellemstore virksomheder står overfor, og som kan have en mere umiddelbar og betydelig virkning, samt at den overvejer alternative metoder til at fjerne hindringerne;
4. mener, indtil en sådan konsekvensanalyse foreligger, at selv om harmonisering af praksis inden for aftaleretten på EU-plan kan være en effektiv måde at sikre konvergens og mere lige konkurrencevilkår, kan et fakultativt instrument dog være en mere gennemførlig løsning i betragtning af udfordringerne i forbindelse med en harmonisering af såvel medlemsstaternes retssystemer som retssystemerne i de regioner med lovgivningsmæssige

beføjelser på dette område, så længe det sikres, at det indebærer en merværdi for både forbrugerne og erhvervslivet;

5. finder, at et sådant instrument bør være baseret på lex generalis-princippet, hvorefter generelle bestemmelser fortrænges, hvis der foreligger specifik lovgivning på nationalt plan eller EU-plan, under forudsætning af at den sikrer en højere grad af retsbeskyttelse;
6. anser det under forbehold af konsekvensanalysen for sandsynligt, at det er nødvendigt at instrumentet omfatter både relationer mellem virksomheder og forbrugere og mellem virksomheder indbyrdes for at øge værdien for små og mellemstore virksomheder, og at den bredest mulige rækkevidde kan blive nødvendig for at mindske risikoen for illoyal konkurrence i det indre marked, og opfordrer Kommissionen til udtrykkeligt at behandle rækkevidden af sådan illoyal konkurrence i sin konsekvensanalyse;
7. finder, at selv om der på længere sigt er fordele ved, at begrænsede dele af de finansielle tjenesteydelser er omfattet, bør Kommissionen specifikt udelukke finansielle tjenesteydelser fra ethvert aftaleretligt instrument, som foreslås på nuværende tidspunkt;
8. opfordrer Kommissionen til at oprette en engageret intern ekspertgruppe med henblik på fremtidigt forberedende arbejde vedrørende finansielle tjenesteydelser for at sikre, at fremtidige instrumenter tager hensyn til eventuelle særlige karakteristika for sektoren for finansielle tjenesteydelser samt til eventuelle beslægtede initiativer fra andre dele af Kommissionen, og at Europa-Parlamentet inddrages på et tidligt stadium;
9. bemærker, at aftaleretligt instrument skal være acceptabelt og succesrigt give en meget høj grad af forbrugerbeskyttelse og fortsat være i overensstemmelse med direktivet om forbrugerrettigheder samt skal på nogle områder tilbyde endnu bedre beskyttelse;
10. opfordrer Kommissionen til at sikre en nøje samordning mellem det foreslåede direktiv om forbrugerrettigheder og et eventuelt europæisk aftaleretligt instrument ved at afvente resultatet af forhandlingerne om direktivet om forbrugerrettigheder, og ved at give retlig klarhed om forholdet mellem de to foranstaltninger og tillige sikre, at trindhøjere bestemmelser i ufravigelig national lovgivning om forbrugerrettigheder har forrang i tilfælde af konflikt;
11. Kommissionen opfordres i denne forbindelse til også at sikre, at det europæiske aftaleretlige instrument kræver, at kontrakter er i et klart dagligdags sprog, således at forbrugerne kan forstå bestemmelserne, og at der tages hensyn til den sproglige beskyttelse af borgere, der taler et af de officielle sprog i medlemsstaterne;
12. opfordrer indtrængende Kommissionen til at knytte arbejdet med de forventede lovforslag om et alternativt tvistbilægningssystem i hele EU tæt til det forberedende arbejde, der udføres inden for europæisk aftaleret, for at sikre at det eventuelle fremtidige aftaleretlige redskab indeholder bestemmelser om passende adgang til alternativ tvistbilægning.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	22.3.2011
Resultat af den endelige afstemning	+: 42 -: 2 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Sharon Bowles, Udo Bullmann, Pascal Canfin, Rachida Dati, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Markus Ferber, Elisa Ferreira, Vicky Ford, Ildikó Gáll-Pelcz, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Jürgen Klute, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Philippe Lamberts, Werner Langen, Astrid Lulling, Íñigo Méndez de Vigo, Sławomir Witold Nitras, Ivari Padar, Alfredo Pallone, Olle Schmidt, Edward Scicluna, Peter Simon, Peter Skinner, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells, Corien Wortmann-Kool
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Marta Andreasen, Sophie Auconie, Lajos Bokros, David Casa, Robert Goebbels, Enrique Guerrero Salom, Carl Haglund, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Jiří Maštálka, Sylvana Rapti, Gianluca Susta

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	12.4.2011
Resultat af den endelige afstemning	+: 19 -: 2 0: 2
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Sebastian Valentin Bodu, Christian Engström, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Klaus-Heiner Lehne, Antonio López-Istúriz White, Antonio Masip Hidalgo, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Alexandra Thein, Diana Wallis, Rainer Wieland, Cecilia Wikström, Zbigniew Ziobro, Tadeusz Zwiefka
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Piotr Borys, Sergio Gaetano Cofferati, Sajjad Karim, Kurt Lechner, Eva Lichtenberger, Arlene McCarthy, Angelika Niebler
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Claudio Morganti